

DEO. OPT. MAX. VNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ, ET SANCTO LVCAE

ORTHODOXORVM MEDICORVM PATRONO.

QVÆSTIO MEDICA.

QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XX. FEBRVARII,

M. ANTONIO DE SARTE, Doctore Medico Præsidente.

An μακροκέφαλοι minus sciunt?

1019

VIVENTIA quæque caloris vnus, non elementaris quidem, ast ætherei interuentu functiones vitæ omnes obeunt. Eius præsentia nullam non fruitur corporis particula. omnibus ac singulis firmiter vel ab ipsis vitæ primordiis instus est, perstare tamen illic diu nequit incolumis: nisi alterius (qui à corde in sanguineis animalibus, in exanguibus *τῷ ἀδελφῷ* perenniter influit) ope ac subsidio foueatur. Sed, proh dolor! planè qualis deperditus est reparari non potest. Hinc certa nullaque tandem arte vitanda moriendi necessitas calori ipsi insitò non minus quàm actionum perfectio accepta ferenda, vtdem non iniuriæ vitæ ac necis author perhibeatur.

FATA LI hoc ab interitu Natura æternitatis semper auida suum opus vindicare minimè potis, vitam illi saltem quam potest procurat longissimam: propterea nonnullis animantium partibus quosdam insequit appetitus, quibus non id modò quod sibi, sed id maximè, quod toti corpori vitæ est ac salutare exigent. Eiusmodi sunt inprimis fames *τῷ ἔσθῃ ἔν τῇ φύσει*, ac sitis *τῷ ἔν τῇ φύσει ἔν τῇ φύσει*. Illa quicquid dissipatæ substantiæ solidiori, hæc quicquid tenuiori humidæque instaurandæ congruit, motum animal inquirat & parat. Et cum par sit vtriusque reparationis necessitas, alterum altero *διὰ τὴν ἀνάγκην* minus tolerabilem appetitum ne reputa. Inest tamen siti vis quædam maior quæ canes, quæ ceruos, ad fontes aquarum perquirendos aspera quæuis ac dumeris sentibusque horrida loca, nec vllius antè trita vestigio peragratæ cogit, cum interim glires & vrsi totam hyemen *ἄνοιαν* traducant, perpetuis quanquam & indefinens interpellator venter audiat.

FAMIS vna in nobis sedes, sitis non vna. Commune vtriusque appetentiæ subiectum os ventriculi superius peculiari quodam prædium inanitionis sensu, reliquis partibus, quantacumque vel sicci calidique, vel humidi frigidique penuriâ laborèt, denegato. Non vt cibus in ventriculum solum ingestus famem, sic potus sitim omnino sedat, nisi huius portio & in pulmonem alterum sitis subiectum sensum deerrit, eiusque bronchia ac substantiam ipsam irrorando nimium calorem ex assiduo eius motu, nec non cordis viciniâ contractum temperet. Quibus itaque ventriculus vnâ & pulmones perpetuis humiditibus irrigantur, eos *ἀνδρῶν* degere necessum est.

QUOD in mundo fieri amat quotidie, vt humorè terræ vi caloris *ἀντιζέμεν* feratur in sublimè, illicque frigore densetur in imbrem, qui rursus in terram delabitur ac defluit, eiusque natiuam recondit ac temperat ariditatem. Id ipsum obseruare licet & in *μακροδόμῳ*. Ex infima corporis regione, in quâ tanquam regiæ domus culinâ, & alimenta coquuntur, & acervantur excrementa, non pauci suscitantur expirantque nidores & halitus, qui ad caput vsque, *τῷ ἄνω ἔν τῷ καλῷ ἔν τῷ καλῷ* elati, speciem aquæ statim faciliè induunt, cuius portionem non mediocrem ebibit infundibulo substrata glandula quæ per *σπινθηροειδῶς* foramina pederentim in fauces delatillat, hinc fit perpetuò vt madcant non modò os vniuersum, sed & illic sitæ fistulæ duæ cibaria & spiritalis, at si quando nimia humoris copiâ grauetur caput, adauctum illic quædam eiusmodi in partes subiectas depluuium, siccas humectat refrigeratque, vt omnem sitis sensum adimat animanti.

CEREERI vnus continendi ac propugnandi gratiâ constructum caput, pro variâ quâ prædium est magnitudine aut figurâ plus minùsue ex inferioribus partibus admittit ac in sese colligit humoris. rotundum & oblongum, modicè nimirum ad latera compressum, ante & retro nonnihil prominens, vt naturaliter constitutum est, ita laudabiliter ad functiones, ad excrementorum prouentum mediocriter se habet. *σπινθηροειδῶς* quod sine eminentiis & compressione vitiosum, multò magis *σπινθηροειδῶς* quale inerti ac faruo Theriaci affingit poëta. at minus à naturali statu recedit *τὸ μὲν*, cui vtræque *πρὸς βολὴν* & maximè postica productior & elatior est, siue *σπινθηροειδῶς* tornatum ita sit, siue *σπινθηροειδῶς* fasciis nempe ac vinculis, hoc verius quam vllum aliud caput dixeris comprehensum humorem facilius demittere, & cucurbitulæ instar à toto corpore ad se pellicere. ad excipiendum quidem caua omnis apta figura est, ad prolestandum ea dumtaxat quæ ex cauo & amplo in angustum coarctatur, qualis omnino conspicitur in *μακροκέφαλοις*, quos ideo dubium non est humidiori cerebro esse, indeque copiosiores in subiectos pulmones ac ventriculum effundi pituitam.

Ergo μακροκέφαλοι minus sciunt.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Petrus Perreau.
M. Ioannes Armandus de Mauuilaîn.
M. Bertinus Dieuxinoye.

M. Stephanus Bachot.
M. Ioannes Baptista Moreau.
M. Eusebius Renaudot.

M. Petrus le Conté.
M. Franciscus Blondel, scholarum botanicus Professor.
M. Lancelotus de Frades.

Proponebat Lutetiæ CLAVDIVS QVARTIER, Parisinus. A. R. S. H. M. DC. LIII.